

AVENTURA EN LA MUDANÇA

Acabàvem d'aterrar, ens dirigíem a la casa nova, vaig mirar cap enrere, papà i mamà ja no estaven. Vaig alçar el cap però hi havia molta gent, no reconeixia als meus pares.

Estava cansat de caminar, així que em vaig asseure en un banc, quan després d'una estona van passar uns senyors molts amables, els quals em van oferir ajuda. Em van portar a un lloc on havia molts policies, em feien moltes preguntes i em portaren a una habitació de jocs. Temps després van aparéixer els meus pares, estaven plorant encara que no sabia perquè.

Estàvem molt feliços de veure al nostre fill de nou. Quan miràrem cap avant i vam veure que no estava, estàvem molt preocupats, començàrem a preguntar a gent, cridàrem a hospitals, policies...

Quan finalment ens van cridar de la comissaria i ens van comptar allò que havia succeït, vam ser el més ràpids que vam poder per a retrobar-nos amb el nostre fill, i en veure'l sentírem tal alleujament que ens vam posar a plorar. Després de signar uns documents vam poder arribar a la nova casa.

I per això em trobe ara ací treballant amb vosaltres. Aquesta història em va passar quan jo tenia 8 anys. Si hui sóc ací, és gràcies al respecte i dignitat de les persones que em vaig trobar, així com la policia, que em va fer sentir segur en tot moment, donant-nos facilitats per signar els documents.

I per a agrair el treball fet impecablement amb la nostra família ja que en estar dins de la UE ens va donar i ens continua donant aquests drets, finalment vaig decidir tornar-los el favor treballant durament en la mateixa institució que em va salvar la vida aquell dia.

293 paraules

3º ESO Colegio CONCHA ESPINA. València. Paula Tortosa, Nuria Palomero, Noelia Tolosana, Nicolás Santamaría, Sofía González, Sergio Navalón.